

Budbäraren och budskapet

Äldste Faustino López, Spanien

Områdessjuttio

Predika mitt evangelium läser vi: "En del kapitel i *Predika mitt evangelium* inriktar sig på vad du behöver göra som missionär — hur du ska studera, hur du ska undervisa ... Men lika viktigt som vad du gör är vem du är."¹ De hör ihop: "Förutom mina ord, min undervisning och mitt vittnesbörd, måste mitt liv utgöra en del av det vittnesbördet om Jesus. Hela mitt väsen bör reflektera detta verks gudomlighet."²

Missionärsarbetet har två aspekter: budbäraren och budskapet, och båda måste vara förenade. Jesus Kristus är det fullkomliga föredömet. I honom är budbäraren och budskapet ett och detsamma: "Jag är vägen och sanningen och livet."³ Missionärerna måste sträva efter att följa Jesu Kristi exempel så långt det är möjligt, och införliva budskapet han förmedlar. Det är som om missionärerna skulle säga till en framtida omvänd: "Om du tar emot budskapet vi har med oss och följer det, blir du en sista dagars helig, på vilka vi är exempel." Och

det är samma sak som händer när missionärerna tar med sig dem de undervisar till kyrkan. Budskapet de får när de går in i kyrkan och träffar medlemmarna är: "Det här är det som väntar dig om du döps: Du blir en del av det här folket, du är med de här personerna och blir en av dem."

Av den anledningen sade äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum: "Det finns väl inget kraftfullare missionärsbudskap vi kan sända ut till världen än det exempel som kärleksfulla och glada sista dagars heliga utgör. En trofast medlems uppträdande och hållning, leende och vänlighet, för med sig en värme och en inverkan som ingen broschyr eller video kan förmedla."⁴ Människors omvändelse handlar inte bara om ifall missionärernas budskap är sant eller inte. Det handlar också om att vara villig att efterleva det tillsammans med andra medlemmar i kyrkan. Av den anledningen sade äldste Holland också: "Ingen mission och inga missionärer kan ha framgång

Äldste
Faustino López

utan att de lokala medlemmarna kärleksfullt medverkar och ger andligt stöd i en gemensam insats."⁵ Omvändelse kräver att jag är intresserad av budskapet och av budbäraren.

Jag kommer väl ihåg missionärerna som undervisade mig. Jag var 19 år och de, som var lika unga som jag, verkade vara och ha det som jag hade sökt efter i hela mitt liv. Jag ville ha det de hade och bli det de var. Och när de tog med mig till kyrkan — till den enda grenen som då fanns i Madrid — och jag träffade den gruppen mormoner, ville jag bli en av dem. De var det slags människor som jag ville vara. Och jag döptes för

att bli en av dem, för att kunna vara med dem.

Som president Spencer W. Kimball förklarade: "[Undersökare] insamlas till Israel när [de] går med i den sanna kyrkan och lär känna den sanne Guden."⁶ När jag döptes blev jag en del av ett folk, en medlem av en ny gemenskap, och var medborgare tillsammans med de heliga.⁷ De som inte kan utveckla en ny identitet och bli en del av denna nya gemenskap går tillbaka dit de kom ifrån. Av den anledningen har alla som tillhör kyrkan en plikt att göra allt de kan för att hjälpa dem som går ner i dopets vatten att känna tillhörighet, och komma ihåg att i kyrkan finns det inga "främlingar" utan alla är "medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj".⁸ När missionärerna förmedlar budskapet blir vi som medlemmar budbärare om vad det innebär att vara en sista dagars helig. ■

FOTNOTER

1. *Predika mitt evangelium*, "Hur utvecklar jag kristuslika egenskaper?", s. 115.
2. Äldste Jeffrey R. Holland, "Återställsens mirakel", *Liahona*, jan. 1995, s. 23.
3. Johannes 14:6.
4. Äldste Jeffrey R. Holland, "Stå såsom vittnen om mig", *Liahona*, juli 2001, s. 15.
5. Äldste Jeffrey R. Holland, "Stå såsom vittnen om mig", *Liahona*, juli 2001, s. 15.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst. av Edward L. Kimball, 1982, s. 439; i *Missionärsförberedelse*, Religion 130, elevens lektionsbok, s. 4.
7. Se Efesierbrevet 2:19.
8. Efesierbrevet 2:19

I deras fotspår...

Christian Strömberg, Jönköpings församling

I mitten på 1800-talet hade kyrkans medlemmar bosatt sig i Nauvoo och led svåra förföljelser. Till slut blev situationen så svår att kyrkans ledare beslöt sig för att evakuera snabbare än planerat. Sommaren 1847 anlände de första pionjärkompanierna till Saltsjödalen, som senare blev Salt Lake City i Utah. Det var då Brigham Young, sjuk i bergsfeber, yttrade de smått berömda orden: "Det är tillräckligt. Detta är den rätta platsen."

Knappt tio år senare beslöt man sig för att bilda handkärrekompanier för att reducera kostnaderna, så att de ekonomiska bidrag som hjälpt tusentals medlemmar att komma till Saltsjödalen kunde utsträckas till ännu fler nyomvända medlemmar

Efter ungefär 36 mil och tio dagars vandring med en handkärre byggd efter ritningar pionjärerna en gång använde, kom Christian Strömberg, till vänster, och William Rasmusson fram till målet som var templet i Stockholm.

FOTO: CHRISTIAN STRÖMBERG

med mycket små tillgångar som ville följa uppmaningen att emigrera och stärka Sion.

Totalt blev det 10 handkärrekompanier mellan 1856 och 1860 som färdades den ca 210 mil långa sträckan från Iowa City till Utah. Av de totalt 2 962 emigranter som färdades till fots med handkärror, dog 250 på vägen. 220 dog i de tragiska händelserna i Martins och Willies handkärrekompanier 1956. Dessa två kompanier med 980 människor och 233 handkärror startade sent på året på grund av flera missöden. De drabbades av tidiga vinterstormar och kyla.

Den mödosamma färd som för många påbörjades i Europa, avslutades för många i en grav till sjöss eller ute på prärien, till följd av sjukdom, förfrysning eller till och med svält.

”Kanske handkärrepionjäreernas lidande verkar mindre dramatiskt eftersom de bar det ödmjukt och prisade Gud i stället för att kämpa för livet som djur och äta sina döda för att behålla livet. ... Men om mod och uthållighet gör en berättelse, om mänsklig kärlek, hjälpsamhet och broderlig kärlek, mitt i rå skräck, är värt att skriva om, är denna nästan bortglömda episod av mormonmigrationen en av Amerikas största berättelser.”¹

Ingen utom de som var med kan verkligen förstå hur det var att varje dag på vandringen inte ens veta om man skulle överleva just den dagen eller vem som skulle dö nästa dag. Ändå strävade dessa trofasta medlemmar från länder långt därifrån i ett landskap som de aldrig varit i. Bara att laga mat över öppen eld, oavsett väderlek, med brist på både mat och bränsle, var något helt nytt som de gjorde med en trofasthet och längtan till Sion.

Den första, andra och fjärde versen i psalmen ”Kom, kom Guds folk” beskriver lite av den trofasthet de visade:

*1. Kom, kom Guds folk, ej kamp och möda räds,
blott med fröjd framåt drag! Fast lång och svår*

dig resan syns, dock gläds, nåd du får, ny var dag. Långt bättre är att jaga bort bekymmer, kval av varje sort, gör så och fröjdas må var själ: Allt är väl! Allt är väl!

- 2. Sörj ej och tänk din väg är svår att gå, så ej är, dager gryr. Hur kan en gång du segerns krona få, om du fejt striden skyr? Omgjorda dig, tag mod igen, vår Gud de sina bistår än, och snart vi jubla få med själ: Allt är väl! Allt är väl!*
- 3. Och om vi dö, förr´n resans mål vi nå, ske alltså, vi fått ro. Fria från sorg och möda skola då vi hos Gud gå att bo. Men leva vi och få igen Guds folk i Sion möta se´n, då sjunga vi av all vår själ: Allt är väl! Allt är väl!*²

I ett försök att förstå hur det är att varje dag färdas framåt, sakta men säkert, så har vi igen (för fjärde gången) gått med en handkärre från Jönköping, denna gång till templet i Stockholm. En handkärre som vi själva har byggt efter ritningar som pionjäreerna en gång använde. Hjulen kommer från en gödselkärre i Umeåtrakten.

Tidigt en måndag morgon i slutet av juli 2012 började vår resa. Det visade sig bli svettigt, tröttamt, segt, blött, varmt och soligt men oerhört lärorikt. Vi riskerade inte våra liv, utan det som förde oss framåt var vår motivation att nå ett mål, precis som det var för pionjäreerna. Ett steg i taget. Tio dagar senare nådde vi målet. Blöta men glada. En 12-åring och en som är lite äldre.

Jag kan till en liten del förstå att med ett mål i sikte så blir alla andra utmaningar sekundära. Man ska bara dit! Sion för pionjäreerna borde vara lika viktigt för oss idag men vi har det nästan för bra ibland för att bry oss.

Tack för att jag fick vara med (igen). ■

FOTNOTER

- Wallace Stegner, ”The Mormon Trek: Ordeal by Handcart”, *Collier's Weekly*, den 6 juli 1956, s. 85.
- Psalmerna, Jesu Kristi Kyrka Av Sista Dagars Heliga ”Kom, Kom Gudsfolk”, nr 19.

Herren känner och vakar över sina barn

Birgitta Wennerlund, Kristianstad

Kristianstad: För drygt 35 år sedan fanns det två missioner i Sverige – en Stockholmsmission och en Göteborgsmission. Ett av de par som presiderade över Göteborgsmissionen var president och syster Oscarson. Strax efter ankomsten till Göteborg 1976, med fyra barn under sex år, fyllde syster Oscarson 26 år. Hur hon klarade allt är fortfarande en gåta för hennes make. När de åkte hem tre år senare hade familjen utökats med ytterligare ett barn.

Eftersom Malmö stav inte tillhör området för templet i Stockholm, där Paul och Bonnie Oscarson presiderat de senaste tre åren, har det inte tidigare varit möjligt för dem att besöka enheterna i före detta Malmö distrikt. Det märktes tydligt att de var mycket glada över att de nu fick den möjligheten att träffa många medlemmar och

vänner samt se den utveckling som skett i södra Sverige.

”Det känns faktiskt som att komma hem”, sade president Oscarson. ”Det har hänt ett mirakel här, ta till exempel Kristianstad som fått ett så vackert möteshus.”

Under brasaftonen som hölls en söndagskväll i september 2012, berättade han att man i missionspresidentskapet hade diskuterat just Kristianstad. ”Det var så få medlemmar där att vi funderade på att stänga grenen och låta medlemmarna åka till Malmö. Men så kom en stark känsla av att det fanns ungdomar i grenen som inte skulle klara att hålla sig aktiva med ett så långt avstånd till kyrkan.”

”Tanken kom då att vi skulle kalla ett par att åka hit och leda grenen”, fortsatte president Oscarson.

Några av ungdomarna som fick president Oscarson med rådgivare att inte lägga ner grenen i Kristianstad. Från vänster: Hans Strandberg, Marie Jacobsson, Peter Eriksson, Björn Eriksson och Tony Clark. Alla gick ut på mission och idag är Tony Clark kallad som president för Malmö stav.

”Vi kallade Anders och Margit Mårdby. Broder Mårdby hade just gått i pension och jag kan se hans ansikte framför mig när jag sade att Herren vill att du och din hustru flyttar till Kristianstad. Han blev alldeles blek. Men de lämnade barn och barnbarn och kom hit och stannade i 18 månader. Efter dem kom Sigurd och Gullan Nordlander för att fortsätta stärka grenen. Och grenen växte, mycket tack vare starka systrars hjälp, och idag är ni snart många nog att bli en församling.”

Under kvällen berättade president och syster Oscarson om mycket som de upplevt i templet som visar att Herren känner sina barn och ser till deras behov. Som exempel på Herrens omsorg berättade president Oscarson om en nydöpt, fransktalande syster som flyttat till Gotland. ”Det var säkert ingen tillfällighet att hon kom just till Visby”, menade president Oscarson. ”Där finns en grenspresident som talar flytande franska. Systemen var i templet för att som ställföreträdare utföra dop för sin mor. Det fanns 15 andra i doprummet när denna syster skulle välja någon som kunde representera hennes far. Utan att känna någon av de andra ungdomarna pekade hon på en ung man som visade sig komma från ett fransktalande land i Afrika. Herren känner oss och vakar över oss, men det är oftast genom andra som han ser till våra behov.”

”Det finns en verklighet som vi inte ser. Vi har syskon på andra sidan som får höra om evangeliet och vi är noga iakttagna”, sade president Oscarson. Tidigare under söndagen hade de besökt Malmö och Lund och efter Kristianstad gick färden vidare till Växjö. Syskonen i Malmö stav är mycket tacksamma för möjligheten de fick att säga tack och farväl till sitt före detta missionspresidentpar innan de avslutat ännu en mission i Sverige. Och syskonen i Kristianstad är speciellt tacksamma över att grenen inte lades ner! ■

En dagstripp till Mariehamn för ensamstående vuxna

Betty Fjellstedt

Hägerstens församling, Stockholms södra stav

FOTO ANN-CHARLOTTE ODÉN

En glad fyrklöver på ensamstående vuxnas utflykt till Mariehamn, Åland, från vänster Urtnasan Luvsan, Ester Hardsten, Phyllis P. Ofosuah och Alba Marina Petz.

Måndagen den 9 juli 2012 anordnade Stockholms södra stav en utflykt till Mariehamn, Åland för ensamstående vuxna för de som var kvar i stan. Stockholms stav hade också inbjudits. Denna gång fokuserade vi på de något äldre, det vill säga 50+. De yngre ensamstående var givetvis välkomna att följa med om de ville och några stycken gjorde oss den glädjen.

De som orkade upp tidigt på måndagsmorgonen fick ta en

buss från Cityterminalen i Stockholm alternativt egna färdmedel. Klokan 07.40 bar det av till Kapellskär som ligger på Gräddö, cirka två mil öster om Norrtälje, dit vi ankom vid niotiden. Där låg Viking Lines båt Rosella förtöjd. På denna båt som dagligen kör färjetrafik till Mariehamn äntarade 22 morgonpigga resenärer.

En underbar brunch eller frunch som man numera också säger, det vill säga frukost och lunchbuffé, serverades direkt efter

Margareta Forsnacke, Ingemar Bäcklund, Hans Eriksson och Gösta Edin trivdes på utflykten till Mariehamn som anordnats av Stockholms södra stav.

FOTO ANN-CHARLOTTE ODÉN

att båten lämnat hamnen 09.30. Vi anlände till Mariehamn 11.45. Där strövade vi fritt i smågrupper i fem timmar på olika aktiviteter tills vi samlades igen vid båten som avgick 17.30 tillbaka till Kapellskär. På tillbakaturen intog vi middagsbuffén, också den ett smörgåsbord med underbart goda rätter som vi njöt av.

Några av aktiviteterna vi gjorde, förutom strövtåg bland gallerior och affärer, var "Hoppa på och av"-minitåget Röde Orm somkörs med fiskrens. Det tog några av oss på en lång rundtur i det avlånga Mariehamn, bland annat till högsta punkten Badhusberget med vid utsikt. Lukten av fisk följde med oss under hela turen.

Andra besökte Ålands museum och fick veta en hel del om dess tidigare historia under ryskt styre från 1809, och att Mariehamn, som grundades 1861 av tsar Alexander, fått sitt namn av hans gemål Maria Alexandronova. Även om det svenskspråkiga Åland alltid betraktat sig som svenskt, vilket det var före ryssarnas intåg, bestämde Nationernas förbund (numera FN) 1921, fyra år efter att Finland blev självständigt med sitt anspråk på ön, att den skulle tillhöra Finland. Åland kom att få eget självstyre och 1954 fick ön egen korsflagga.

Några badälskande bröder tog sig till Mariebad på Österleden - ett stort och modernt

äventyrsbad beläget vid strandkanten. Badet har även egen badvik där en av dem vågade sig ner i de salta böljorna.

Mariehamn var denna dag inklämt mellan två regnområden vilket betydde att vi hade sagolik tur med vädret. Solen log mot oss och vi kände oss verkligen välsignade. Resan uppskattades av samtliga och de flesta önskade att vi kunde samlas på liknande aktiviteter i framtiden, vilket betyder att det finns ett stort behov av att träffas på ett otvunget sätt och bara koppla av tillsammans. En del av deltagarna har sällan möjlighet att åka på sådana utflykter och uppskattade särskilt att vi ordnade denna resa. ■

Eva-dagen i Göteborgs stav

Sandra Renman, Utby församling

Göteborg: Med stor förväntan samlades drygt 150 systrar i Utby kapell, lördagen den 22 september 2012 för årets Eva-dag.

Det var en dag med stort utbud av kurser att välja mellan: Acceptera olikheter och fortsätta älska, Få en vän, Förändring/fatta beslut, Indexering, Levande föda, Make-up, Massage, Mormonkulturen, Nyanländ till Sverige, On-line-store, Självkänsla, Stilpoliserna, Tempelklädnad, Tårtor, Yoga, och Zumba. Allt verkade ju så roligt och intressant att det var svårt att välja endast 4 kurser.

Efter en gemensam samling med en kort presentation av Kyrkans Familjeservice i Sverige var det dags för var och en att gå till sin första kurs. Många skratt hördes från föreläsningen om Mormonkulturen. Levande föda-kursen bjöd på mycket information om hur kroppen fungerar och vad vi kan göra för att få en hälsosam kropp. Sedan gick jag på kursen hur det är att vara "Nyanländ till Sverige". Två systrar berättade om deras flytt hit från olika delar av världen och deras upplevelser kring den omställningen. Detta vidgade mina vyer och jag började fundera omkring begreppet identitet, eftersom det ställs på sin spets då man byter land och framtid.

Efter två kursblock var det dags för lunch, tre olika sorters soppor med äppelkaka till dessert. Mums! Två kurser till hann alla deltagarna med på eftermiddagen. Jag gick på Indexering, och upptäckte hur lätt det är att komma igång med denna sysselsättning, som går ut på att skapa underlag för fortsatt släktforskning för andra. Jättespännande! Sist på dagen hade jag valt Förändring/fatta beslut. Det jag tog

med mig därifrån var: tänk något positivt innan du somnar, så matas det undermedvetna med det som är gott och det ökar välbefinnandet nästa dag!

Det som utmärkte dagen var kursledarnas stora förberedelse och engagemang för att dela med sig av sin kunskap. Det var glädjande att träffa och prata med sina vänner från övriga församlingar i staven under så trevliga former. Ett stort TACK till alla som gjorde denna dag till ett härligt minne, alla deltagare, planeringen inför denna dag och TACK till alla kursledarna för tiden de lagt ned för att skaffa sig kunskaper som så frivilligt gavs till oss. ■

Eva-dagen i Göteborgs stav samlade drygt 150 systrar som deltog i ett stort utbud av olika kurser.

FOTO DOROTEA PETERSSON

Intressant historia

Vi vill nu göra en inventering i hela Sverige av vad för historiskt material om kyrkan som finns hos enskilda medlemmar, hos stavar, distrikt, församlingar och grenar.

Det kan vara gamla Nordstjärnan, skrifter, sång- och psalmböcker, lektionsböcker och missionärsskrifter, med mera. Även gamla fotografier med allmänintresse är aktuella.

Längre fram kan det bli aktuellt att samla in det man vill avstå för att kunna visa för fler intresserade på ett

lämpligt ställe. Just nu är vi först och främst angelägna om att få veta vad som finns och var.

Vi vill att den som har något gammalt material skriver ett e-postmeddelande till sdhhistoria@gmail.com. Då får ni en enkel blankett att fylla i för att fortsätta.

Bo Cederberg
Ingvar Olsson
Kyrkohistorisk rådgivande
i Sverige
Områdessjuttio ■

Ny representant för Kyrkans familjeservice i Sverige

Som ny representant för Kyrkans familjeservice i Sverige har kallats Dick Thörn från Jönköpings församling. I hans uppdrag ingår också att vara verksamhetens koordinator för Norden. Han efterträder Arne Hedberg som haft detta uppdrag sedan 2007 när Kyrkans familjeservice började etableras i Sverige och övriga Norden.

FOTO: ELISABETH THÖRN

Dick Thörn, ny representant för Kyrkans familjeservice i Sverige.

Dick Thörn kallades till detta uppdrag av äldste Ingvar Olsson (områdessjuttio) i början av 2012. Han har tidigare tjänat som rådgivare till fem olika biskopar i Jönköping, under totalt nästan 20 år. Han har också bland annat tjänat i Göteborgs stavs högråd i ett par omgångar. Han blev medlem i kyrkan som 19-åring och är gift med Maria och de har tre döttrar.

”Jag har blivit mycket imponerad av vad kyrkan genom Kyrkans Familjeservice erbjuder enskilda individer och familjer för att komma över olika slags problem och utmaningar som de hamnat i. Kyrkans Familjeservice finns också till för att vara ett stöd till biskopar och andra ledare i deras viktiga kall att hjälpa människor. Det är ett starkt fokus på att tillämpa evangeliets principer och att lita på Jesus Kristus och hans förmåga att hela oss”, säger Dick Thörn. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista Dagens Heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast två veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om

fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas, se kyrkans svenska hemsida www.jesukristkyrka.se under – Övrigt material – Liahona – Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38
Jönköping
Tel. 036-719663 ■

Medlemmar i Örebro församling hjälper biskopen

Jens Mattsson, Örebro

FOTO: MARI MATTESSON

Biskop Allen Keann i Örebro församling fick hjälp av församlingens medlemmar att lyfta upp och lägga takpannor på sitt hus. Han hade själv gjort halva jobbet tidigare. Lördagen den 22 september 2012 kom det 14 personer inklusive missionärssystrar till Kilsmo. Alla hjälptes åt och biskopen och hans familj var mycket glada och tacksamma.